

Συζήτηση για τις

Φεμινιστικές αντιστάσεις στη δουλειά

Τετάρτη 5.2, στις 7 μ.μ.
αίθουσα ΤΕΕ (Νίκης 4, 1ος όροφος)

8 Μάρτη 2020 – Παγκόσμια Φεμινιστική Απεργία Απεργία στο σπίτι, απεργία στη δουλειά!

Η Συνέλευση 8 Μάρτη γεννήθηκε το 2019 με στόχο να μεταφερθεί η εμπειρία της φεμινιστικής απεργίας στην Ελλάδα, που αντλεί έμπνευση από την ιστορία των φεμινιστικών αγώνων της χώρας και δημιουργεί νέες ριζοσπαστικές πρακτικές, καινούργιες ιδέες που γεννιούνται στους χώρους όπου δημιουργείται και αναπαράγεται η καταπίεση.

Στους ίδιους αυτούς χώρους γεννιέται και η αντίσταση.

Είμαστε γυναίκες, φεμινίστριες, μετανάστριες, προσφύγισσες, εργαζόμενες, μαθήτριες, φοιτήτριες, που δεν αποδεχόμαστε την εκμετάλλευση και την καταπίεση στη βάση του φύλου, της τάξης, της καταγωγής, του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας. Με συντροφικότητα και γυναικεία αλληλεγγύη προσπαθούμε να διευρύνουμε τη συνέλευσή μας προκειμένου κάθε γυναίκα που συμμετέχει σε αυτή να βρει ένα σπίτι, έναν χώρο αγώνα και αλληλεγγύης.

Ποια είναι η κατάσταση που θέλουμε να αλλάξουμε;

Η άγρια επίθεση του νεοφιλελευθερισμού, που καταργεί κατακτήσεις χρόνων των εργαζομένων και των γυναικών, κάνει εκατομμύρια καθημερινές γυναίκες να ανταποκρίνονται στο κάλεσμα φεμινιστικών και άλλων συλλογικοτήτων για την οργάνωση γυναικείων κινητοποιήσεων και απεργιών: Επειδή γνωρίζουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει η πολλαπλή εκμετάλλευση που δεχόμαστε· γνωρίζουμε ότι, για να εργαστούν οι άνθρωποι, χρειάζονται τροφή, πλύσιμο, σιδέρωμα, καθαρό περιβάλλον, ψυχολογική υποστήριξη· γνωρίζουμε την απλήρωτη και αόρατη εργασία μέσα στο σπίτι που καλύπτει αυτές τις ανάγκες. Η κοινωνία θεωρεί υπεύθυνες τις γυναίκες, είτε εργάζονται εκτός σπιτιού είτε όχι. Οι κοινωνικές υπηρεσίες που ανακούφιζαν τις γυναίκες, αναλαμβάνοντας ένα μέρος αυτής της φροντίδας, σήμερα καταρρέουν και οδηγούν στη λεγόμενη κρίση φροντίδας: γιαγιάδες και μετανάστριες οικιακές βοηθοί είναι αυτές που σηκώνουν αυτό το βάρος πια, μεγαλώνοντας τα παιδιά για να εργάζονται οι γονείς. Αυτή η διπλή εκμετάλλευση μας καθιστά πρωταθλήτριες στη φτώχεια, με τα ποσοστά της ανεργίας και της επισφαλούς εργασίας να παραμένουν σχεδόν διπλάσια για τις γυναίκες, τη στιγμή που η έμφυλη βία και η σεξουαλική παρενόχληση στους εργασιακούς χώρους συνθέτουν έναν κόσμο τοξικό για όλες μας.

Απολύσεις εργαζομένων εγκύων, εργαζόμενες που δουλεύουν για ψίχουλα, προσφύγισσες που ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες στους προσφυγικούς καταυλισμούς ή εκδιώκονται μαζί με τα παιδιά τους από χώρους φιλοξενίας, γυναικοκτονίες και βιασμοί είναι η καθημερινότητα για πολλές γυναίκες σήμερα.

Στόχος μας είναι να συνομιλήσουμε με τους πιο άγριους χώρους δουλειάς, όπου η ελαστική εργασία, ο σεξισμός, η έκθεση σε κινδύνους συνδυάζονται με τους εξαιρετικά χαμηλούς μισθούς ή και την απληρωσιά, τα ανύπαρκτα εργατικά δικαιώματα και τη διαρκώς παρούσα ανασφάλεια. Ο ίδιος ο συνδικαλισμός των γυναικών παρουσιάζει μειωμένη συμμετοχή και σεξιστικές διακρίσεις.

Όμως, στόχος της Συνέλευσης 8 Μάρτη δεν είναι απλώς η καταγραφή των προβλημάτων και των διακρίσεων των γυναικών στους εργατικούς χώρους, που είναι λίγο πολύ γνωστά. Η βασική πρόθεση είναι να αναδειχτούν οι αγώνες των γυναικών, η ανάγκη συλλογικής κι οργανωμένης πάλης για τα γυναικεία αιτήματα από τα συνδικάτα, η ενεργοποίηση των εργατικών/συνδικαλιστικών και ταξικών δυνάμεων. Στόχος είναι να προβληθούν μαχητικές προτάσεις αντιμετώπισης της γυναικείας εκμετάλλευσης και καταπίεσης στην παραγωγή, όπου εξασφαλίζεται η πολυπόθητη για το σύστημα υπεραξία, αλλά και στο σπίτι, όπου η καταπίεση των γυναικών με τη δωρεάν παροχή των υπηρεσιών τους είναι προϋπόθεση αναπαραγωγής του εργατικού δυναμικού αναγκαία για το σύστημα.

Θέλουμε να θέσουμε τη ζωή στο επίκεντρο, ενάντια στην ανισότητα, την επισφάλεια, τα ηγεμονικά μοντέλα σεξουαλικότητας και τις έμφυλες διακρίσεις στην εργασία, ενάντια σε όλες τις καταπίεσεις. Αγωνιζόμαστε για ισότητα σε σπίτι και δουλειά, για την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών, ενάντια στη σεξιστική βία, την ομοφοβία, τον ρατσισμό, τον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό, τον καπιταλισμό και τις πατριαρχικές δομές.

Η 8 Μάρτη δεν είναι απλώς «η μέρα της γυναίκας». Είναι η μέρα που αναφέρεται σε μεγάλους και καθοριστικούς, για το εργατικό και λαϊκό κίνημα συνολικά, αγώνες των γυναικών.

Η φεμινιστική απεργία συνδέει τους τρόπους πάλης του εργατικού κινήματος με τις αντιστάσεις και διεκδικήσεις των γυναικών και είναι εξαιρετικά ελπιδοφόρο που τα τελευταία χρόνια μαζικοποιείται συνεχώς.

Η εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνουμε, στις 5.2, με την πολύτιμη βοήθεια και του συλλόγου εργαζομένων στο ΤΕΕ, περιλαμβάνει ομιλήτριες και παρεμβάσεις από πολλούς χώρους δουλειάς και θέτει το φιλόδοξο στόχο να συνενώσει τις φωνές μας, να προβάλει και να αγωνιστεί για τα αιτήματά μας, να συνδεθεί με την πάλη του εργατικού κινήματος.

Ομιλήτριες:

- Λορέτα Μακόλεϊ (Οργάνωση Ενωμένων Γυναικών της Αφρικής – εργαζόμενη)
- Άννη Παπαδάκη (εργαζόμενη στον επισιτισμό)
- Ιωάννα Στεντούμη (εργατολόγος – Εξειδίκευση σε θέματα Οικογενειακού Δικαίου)
- Ελένη Χριστοπούλου (εργαζόμενη στην οδοκάθαρση στους δήμους)

Συνέλευση 8 Μάρτη